

UZASADNIENIE

Powód D. Z. domagał się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 23 sierpnia 2000 r., sygn. akt VI Ng 1288/00, wydanego w sprawie z powództwa G. O., H. O., S. S. oraz O. S. przeciwko D. Z. o zapłatę oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że zapłacił należności objęte ugodą zawartą w dniu 16 sierpnia 2005 r. z pozwanym w przedmiocie rozliczeń wynikających z w/w nakazu zapłaty. Pomimo tego pozwany złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Pozwany Firma Handlowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa i zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że powód nie wywiązał się z postanowień ugody, w szczególności nie zapłacił kwoty 3851 zł.

W piśmie procesowym z dnia 20 maja 2016 r. powód stwierdził, że ostatnią ratę w kwocie 3851 zł powód uiszczył gotówką do rąk osoby uprawnionej, zaś nieterminowe uiszczanie rat nie miało wpływu na kwestię umorzenia odsetek i kosztów zgodnie z ugodą. Powód wniósł, w razie gdyby Sąd uznał, że powód nie wywiązał się w całości z postanowień ugody, o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w części, tj. do wysokości kwot uiszczonych dotąd przez powoda na rzecz pozwanego z tytułu zawartej w dniu 16 sierpnia 2005 r. ugody.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 23 sierpnia 2000 r., sygn. akt VI Ng 1288/00, Sąd Rejonowy w Chrzanowie nakazał powodowi, aby zapłacił solidarnie na rzecz G. O., H. O., S. S. i O. S. kwotę 17298,12 zł z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 21 %, z tym że od kwoty 17271,12 zł za okres od dnia 23 stycznia 2000 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 27 zł za okres od dnia 7 sierpnia 2000 r. do dnia zapłaty i z kosztami postępowania w kwocie 327,80 zł, kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 8000 zł i kwotą 3 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Dowód: nakaz zapłaty z dnia 23 sierpnia 2000 r. – k 13.

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2001 r., sygn. akt VI GCo 134/01, Sąd Rejonowy w Chrzanowie nadał w/w nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności na rzecz Firmy Handlowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C., na którą przeszło uprawnienie wierzyciela – G. O., H. O., S. S. i O. S..

Dowód: postanowienie z dnia 25 lipca 2001 r. – k 14 – 15.

Przeciwko powodowi toczyło się postępowanie w sprawie o czyn z art. 284 § 2 kk, w którym skazano powoda wyrokiem z dnia 25 lipca 2005 r. na karę pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres próby.

Dowód: protokół posiedzenia z dnia 4 września 2009 r. – k 20 – 21.

Z uwagi na to postępowanie, mające związek z niewykonaniem zobowiązania wynikającego z wskazanego wyżej tytułu wykonawczego, powodowi zależało na zawarciu z pozwanym ugody i rozłożeniu zaległości na raty.

Dowód: przesłuchanie pozwanego – k 118.

W dniu 16 sierpnia 2005 r. strony zawarły umowę ugody, na podstawie której uzgodniły, że w celu ugodowego zakończenia sprawy powód zobowiązał się spłacić kwotę w wysokości 21000 zł tytułem należności wynikającej z w/w nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia

23 sierpnia 2000 r. w czterech ratach: pierwszej, w kwocie 5000 zł, płatnej gotówką w kasie pozwanego w dniu podpisania ugody, drugiej, w kwocie 5500 zł, płatnej do dnia 15 października 2005 r., trzeciej, w kwocie 5500 zł, płatnej do dnia

15 listopada 2005 r. i czwartej, w kwocie 5000 zł, płatnej do dnia 31 grudnia 2005 r. Strony postanowiły, iż pod warunkiem dokonania przez powoda płatności, określonych w § 1 ugody (tj. kwoty w wysokości 21000 zł tytułem należności wynikającej z nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego

w C. z dnia 23 sierpnia 2000 r.) pozwany umorzy powodowi odsetki, koszty zastępstwa procesowego, koszty postępowania sądowego w pozostałym zakresie, w związku z czym wyczerpane zostaną wszelkie wzajemne roszczenia między stronami z tytułu roszczenia opisanego w § 1 ugody oraz że nie będą takich roszczeń zgłaszać w przyszłości, jak również wszczynać żadnych postępowań, których przedmiotem byłaby w całości lub części kwota wynikająca z w/w nakazu zapłaty. W przypadku niewywiązania się powoda z obowiązku, o którym mowa w

§ 1 ugody, pozwany zobowiązany był do wszczęcia postępowania egzekucyjnego pełnej kwoty wynikającej ze wspomnianego orzeczenia.

Dowód: ugoda z dnia 16 sierpnia 2005 r. – k 16 – 17.

W dniu 16 sierpnia 2005 r. powód zapłacił pozwanemu kwotę 5000 zł.

Dowód: dowód wpłaty – k 18, pismo z dnia 7 lipca 2014 r. – k 23, wyciąg z rejestru księgowego – k 102 – 103.

W dniu 27 października 2005 r. powód zapłacił pozwanemu kwotę 5500 zł.

Dowód: przelew – k 19, pismo z dnia 7 lipca 2014 r. – k 23, wyciąg z rejestru księgowego – k 102 – 103.

W dniu 3 września 2009 r. powód uiszczył pozwanemu kwotę 6649 zł.

Dowód: protokół posiedzenia z dnia 4 września 2009 r. – k 20 – 21, przelew – k 22, pismo z dnia 7 lipca 2014 r. – k 23, wyciąg z rejestru księgowego – k 102 – 103.

Pozwany w oparciu o nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 23 sierpnia 2000 r., sygn. akt VI Ng 1288/00, wszczął wnioskiem z dnia 26 maja 2014 r. postępowanie egzekucyjne przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Cieszynie J. J., domagając się pierwotnie należności głównej w kwocie 17148,12 zł, odsetek na dzień 10 czerwca 2005 r. w kwocie 8628,65 zł, odsetek na dzień 26 czerwca 2007 r. w kwocie 19069,88 zł, ustawowych odsetek liczonych jak w tytule wykonawczym, kosztów bezskutecznej egzekucji KM 325/10 w kwocie 306,34 zł i obciążenia powoda kosztami postępowania egzekucyjnego, a następnie podtrzymując w piśmie z dnia 22 lipca 2014 r. wniosek w zakresie kwoty 17148,12 zł tytułem należności głównej, 28144,39 zł tytułem odsetek na dzień 17 lipca 2014 r., dalszych odsetek ustawowych od należności głównej liczonych od dnia 18 lipca 2014 r. do dnia zapłaty i kwoty 306,34 zł tytułem kosztów bezskutecznej egzekucji KM 325/10. Postanowieniem z dnia 30 lipca 2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Cieszynie J. J. ograniczył powodowi zajęcie rachunku bankowego i ustalił aktualny stan zadłużenia, uwzględniając ostatni wniosek pozwanego z dnia 22 lipca 2014 r.

Dowód: pismo z dnia 7 lipca 2014 r. – k 23, pismo z dnia 22 lipca 2014 r. – k 24, wniosek o wszczęcie egzekucji – k 25, k 1 – 2 akt postępowania egzekucyjnego KM 1795/14, noty odsetkowe – k 4 – 5 i k 48 – 50 akt postępowania egzekucyjnego KM 1795/14, postanowienie z dnia 30 lipca 2014 r. – k 51 akt postępowania egzekucyjnego Km 1795/14.

W w/w postępowaniu egzekucyjnym pozwany nie dochodzi należności w części, jaka została już zaspokojona przez powoda, tj. w kwocie bezspornie spłaconej pozwanemu przez powoda.

Dowód: okoliczność bezsporna.

Stan faktyczny został ustalony przez Sąd na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony oraz dowodu z przesłuchania pozwanego, którym dał wiarę, jako spójnym.

Sąd nie dał natomiast wiary dowodowi z przesłuchania powoda oraz z zeznań świadka T. Z. w kluczowym dla rozstrzygnięcia zakresie, a zatem, iż powód dokonał zapłaty ostatniej raty gotówką do rąk pracownika pozwanego w październiku 2009 r. oraz że intencją stron przy podpisaniu ugody było jedynie ramowe ustalenie harmonogramu spłat rat zaległości, bez negatywnych dla powoda konsekwencji nieterminowego uiszczenia rat. Odnosząc się do pierwszej kwestii, w ocenie Sądu, nie są przekonujące wyjaśnienia powoda, że chciał jak najszybciej uregulować dług, zatem obojętne mu było, w jakiej formie dokonuje zapłaty ostatniej raty, skoro przeciwko powodowi toczyło się postępowanie w sprawie o czyn z art. 284 § 2 kk, związane z niewykonaniem przez powoda zobowiązania wynikającego z nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 23 sierpnia 2000 r. i oczywistym jest, że powodowi w takiej sytuacji winno tym bardziej zależeć na udokumentowaniu faktu zapłaty zaległości, zważywszy również, iż poprzednie raty uiszczył, dbając o potwierdzenie tych okoliczności. Odnosząc się z kolei do drugiej ze wspomnianych kwestii, pozwany w trakcie przesłuchania zaprzeczył, że godził się, by uchybienie przez powoda terminu zapłaty którejkolwiek z rat nie powodowało natychmiastowej wymagalności należności w pełnej wysokości. Twierdzeniu temu Sąd dał wiarę, bowiem nie sposób przyjąć, by w przeciwnym razie pozwany zawarł całkowicie niekorzystną dla siebie ugodę, podczas gdy inicjatorem zawarcia takiej umowy był powód, któremu zależało na niewykonaniu kary pozbawienia wolności we wspomnianym wcześniej postępowaniu karnym (zatem nie był stroną, która mogła narzucać warunki ugody).

Sąd ustalił, iż w postępowaniu egzekucyjnym pozwany nie dochodzi należności w części, jaka została już zaspokojona przez powoda, tj. w kwocie bezspornie spłaconej pozwanemu przez powoda, ponieważ na rozprawie w dniu 13 czerwca 2016 r. pozwany stwierdził, że zakres egzekucji nie obejmuje kwot uiszczonych przez powoda, które nie są sporne, zaś powód przyznał tę okoliczność, wskazując jedynie, iż ograniczenie egzekucji nastąpiło dopiero po skardze powoda na czynności komornika.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka J. D. jako spóźniony.

Sąd zważył co następuje:

Na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 kpc dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W niniejszej sprawie powód nie wykazał, by zaistniały przesłanki określone w przytoczonym przepisie.

Powód nie wywiązał się bowiem w postanowien zawartej przez strony w dniu 16 sierpnia 2005 r. ugody, a tylko takie zdarzenie powodowałoby wygaśnięcie zobowiązania powoda.

I tak powód nie wykazał, by uiszczył pozwanemu kwoty 3851 zł, a więc nie zapłacił pełnej należności określonej w § 1 ugody, wobec czego już tylko z tej przyczyny nie może skorzystać z ustępstw przewidzianych na jego korzyść w ugodzie, tj. umorzenia odsetek i kosztów w zakresie przewidzianym ugodą.

Ponadto poza pierwszą z rat, nie dokonał ich zapłaty w terminie ustalonym w ugodzie. W ocenie Sądu nie można odczytywać postanowienia § 3 ugody

(w którym mowa o warunku dokonania przez powoda płatności określonych w § 1 ugody) w oderwaniu od postanowienia § 2 ugody, które precyzuje termin i sposób zapłaty należności wskazanej w 1 ugody. Inne – literalne rozumienie

§ 3 ugody sprzeciwiałoby się jej celowi (jak stanowi art. 917 kc przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać, dlatego brak zastrzeżenia natychmiastowej wymagalności należności

w pełnej wysokości na wypadek opóźnienia w zapłacie rat oznaczałoby, iż pozwany nie odniósłby żadnej korzyści z zawartej ugody) oraz traciłoby z pola widzenia przyczyny zawarcia ugody (uniknięcie przez powoda wykonania kary pozbawienia wolności). Dlatego w niniejszej sprawie nie można dokonać interpretacji postanowień ugody jedynie w oparciu o ich wykładnię językową. Zgodnie zaś

z art. 65 § 1 kc oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje, a z art. 65 § 2 kc w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Dlatego Sąd oddalił powództwo.

Sędzia